આશકોંકી ઈદ

જમાલે મના.

પબ્લીશર—અબદુલ વકીલ.

માલીક—વકીલ બુક ડીપો.

તીન દરવાજા—અહેમદાબાદ.

આશીકોંકી ઈદ.

કવ્વાલ—જાવરે—વાલા

જીસને દીયા હય દર્દદીલ ઉસકા ખુદા ભલા કરે
આશીકે ના મુરાદકો લાઝીમ હય યે દુઆ કરે.
બારે અલમ ઉઠાએં હમ શીકવા ન લબપે લાયે હમ.
હમતો વફાકે આદી હંય હમપર કોઈ જફા કરે.
ગેરોંકો મેરે સામને લુત્ફો કરમકી હો નઝર.
મુજસા ગરીબ નાતવાં ખુને જીગર પીયા કરે.
ઉલ્ફતમેં તેરી એ સનમ ખાતાહું કીબલારૂ કસમ.
દીલકો ખુદા કી માર હો તુઝસે અગર દગા કરેં.
રાતકો બઝમેં ગેરમેં જલ્વા ફીરોઝ કોન થા.
આપકે અયસે અયશમેં આગ લગે ખુદા કરે.
વાઅદા કીયાથા કોનસા આપને આજતક વફા
કેસે યકીન ફીર કોઇ આપકી બાતકા કરે.
ઈશ્કે બુતાંમેં ઝબ્તકી કોશીશો હમને કી બહોત
પેહલુમેં જીસકે દીલ ન હો ફીર વોહ ગરીબ કયા કરે.

આવૃત્તી ૩ જી. જીલદ ૨૦૦૦ સને ૧૯૩૦

પબ્લીશર.

અબ્દુલ વકીલ અબ્દુલ જલીલખાં

માલીક—વકીલ બુકડીપો.

તીન દરવાઝા અહમદાબાદ.

મનહર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં મોતીલાલ ગણપતરામે

છાપ્યું. પાનકોરના નાકા—અમદાવાદ

કીંમત દો આના.

જાવરેવાલા :ગઝલ કવ્વાલ અલાદીયા

ખ્વાજાને બનાયા હય મયખાનેપે મયખાના.
હર પ્યાસેકો મીલતા હય પયમાનેપે પયમાના.
શોરત હય વોહ આજ અપના દીદાર દીખાઇંગે.
ઇસ વાસ્તે ગીરતા હય દીવાનેપે દીવાના.
ક્યા રસ્મ મોહબ્બત હય હોતેહી શમાઅરોશન.
જલતી હય સરે મેહફીલ પરવાનેપે પરવાના.
યેહ હાલ હુવા અપના ઈસ ઝુલ્ફકે સોદામેં.
કેહતા હય કોઇ મજનું કોઇ હમેં દીવાના.
મેં દરસે કહીં તેરે જાનેકા નહિં હરગીઝ.
તુ ગુલ હય તો મેં બુલબુલ તુ શમ્આમેં પરવાના.
સર ખંજરે કાતીલપર કરતે હંય ફીદા સૂફી.
ફીસ ધૂમસે હોતા હય નઝરાનેપે નઝરાના.

ચાર બેત સબ્ર સાહેબ રામપુરી.

દામને શમ્શીરકે સાયેમેં રેહને દો મુજે,
સરસે ઉચા હો ગયા પાની હય બેહનો દો મુજે.
૧–આ ગયા મકંતલમેં ખુદ શૌકે શહાદત દેખલો.
સર ફીદા તલવારપર કરતાહું જુરઆ દેખકો.
ઈસ જફાપર ભી દુઆ દેતા હું હીમ્મત દેખલો.
હાલે દીલ જો કુચ્છ કહું ઈસ વકત કેહને દો મુજે.
૨–યેહ ગરઝ મેરી નહીં હય મુજકો ઝીંદા છોડ દો.
યેહ નહિં હય મુદદઆ તુમ આન અપની છોડ દો.
કોન કેહતા હય કે મેરા દીલ હય ટુટા જોડ દો.
ચાંદકી માનીંદ ઘટતાહું તો ઘટને—દો મુજે.
૩–હોનેદો હોતા હય અરમાનોંકા ગર લશ્કર તબાહ.
કત્લ હોકર સુર્ખરૂ હોજાએગા રૂએ સિયાહ.
ખુ ગર ઝુલ્મો સીતમ હું ઈસકા ખાલીક હય ગવાહ.
જો સીતમ તકદીરમેં લીખ્ખે હંય સેહનો દો મુજે.

૪—ઝન્ત ગમ હય કામ મેરા સબ્ર મેરા નામ હય.
ખુશહું મેરે ખુનકી પ્યાસી અગર સમસામ હય.
ક્યુંકે યેહભી એક જોરે ગરદીશે અઇયામ હય.
આઝમે રાહે અદમ આબાદ રેહને દો મુજે.

આગરેવાલે કવ્વાલ.

જનાબે ઇશ્કકી આતિશ ફીશાની દેખતે જાઓ
૧—ઇન્હી હઝરતકી હય મહેરબાની દેખતે જાઓ.
છુપી હય દીલમેં હસરતકી નીશાની દેખતે જાઓ
મુઆલે સોઝેગમ આહે નીહાની દેખતે જાઓ.
ભડક ઉઠી હય શરઆ ઝીંદગાની દેખતે જાઓ
૨—સુના હે જાનલેનેમેં બડે મશશાક હો તુમતો
મગર યેહ બેરૂખી કયસી યેહ આખીર કયા હુવા તુમકો
દમે આખીર અબસબીમારસે આંખે ચુરાતે હો
ઉધર મુંહ ફેરકર કયા ઝબાહ કરતે ઇધર દેખો
મેરી ગરદન મે ખંજરકી રવાની દેખતે જાઓ
૩—સબા તુંહી વહાં લીલ્લાહ જા ઓર જાકે યું કેહદે
મરીઝે હીજરકી પુરકતકે હાથો ઘેર હાલતહય
જોયે કુછ આરેહ હય સાંસ હય મહેમાન દમભરકે
ગુઝરે હુસ્નકા સદકા કોઇ જાતા હય દુન્યાસે
કીસીકી ખાકમે મીલતી જવાની દેખતે જાઓ
૪—ઝબાતક ભી ન ખોલીથી કે તુમ આઝુરદાહોતે
શીકાયતકી નગો મોકે બહોત આએ શીકાયતકે
મેરે અલફાજ દીલપર આપકે નશતરસે ચુબજાતે
સુને જાતે નથે તુમસે મેરે દીન રાતકે શીકવે
કકન સરફાવ મેરી બદ જબાની દેખતે જાઓ
૫—સદાએ હાએ વાવેલાકી સુનકર હય એક મુઝતર
કયામત કહું ન હો જાએ કયામતકા હયયેમન્ઝર
બપા હોને તો દો દેખીએ હંગામે મેહશર
વોહ ઉઠી ઓર માતમ આખરી દીદાર મૈયતપર
અબ ઉઠી ચાહતી હય લાશેફાની દેખતે જાઓ.

દીલે નાદાં.

—:≡≡≡:- -

કવ્વાલ ઇન્દોર વાલા અલ્લાદીન

દીલે નાદાં જો મટીકે ખીલોને પર મચલતા હય
સબબ યે હયં કે બચપન હીસે અરમાનોમે પલતા હય
તેરે કુચેમે તેરે ચાહને વાલોંકી યે ગત હય.
કીસીકી જાન જાતી હય કીસીકા દમ નીકલતા હય
જવાની મર્ગ હય પ્યારે ના દેખા જાએગે તુમસે
દુપટા મુહસે સરકાલો હમારા દમ નીકલતા હય.
મેરી તકદીર બદલી તુમ ભી બદલે ફીર ગએ સારે
સમજતાથા ઝમાના એક હી કરવટ બદલાતા હય.
મુજે બચપનસે ઉલફત અબરૂએ જાનાસે હય મન્ઝર
સીપાહી આદમી તલવાર કે સાએ મે પલતા હય

ગઝલ.

વોહ છુપ છુપકે ચેહરા દીખાના કીસીકા
ગઝબ ઢાતા હય મુસકુરાના કીસીકા
મેં કેહતા હું તુમસે યે અચ્છા નહી હય
દીલેઝાર પ્યારે સતાના કીસીકા
ઉસે યાદ કર કરકે રોતા હય કોઈ
વો રૂઠે હુવે કો મનાના કીસીકા
મેરી કીસ્સએ ગમપે બોલે બીગડકર
સુને કીસ લીએ હમ ફિસાના કીસીકા
યે હય અમરે દુશવાર યે કામ મુશકીલ
નહી સહલ હય હાથ આના કીસીકા
તુમહેં શીકવા નાહક બુતોંસે હય ગવહર
ઉનહેં ખેલ હય દીલ જલાના કીસીકા.

ગજલ

શબે વીસાલ હય પહેલુમે યાર સોને દે
અભી ન છેડ દીલે બેકરાર સોને દે
શહીદેનાઝ પે મશકે ખીરામેનાઝ ન કર
પડા હય ચેનસે ઝેરે મઝાર સોને દે
લગી હય આંખઅભી અનદલીબે તા અબાંકી
ઇંસે ન છેડ નસીએ બહાર સોને દે
મેં ઉનકો દેખકર રેહ રેહ કે ચોંક ઉઠતા હું
બલાએ જાં ન હો ગેસુએ યાર સોને દે
ઉરૂશે મર્ગ સે મીલતે હંય સામરી હમ તો
ખુદા કરેને લહદ કા ફીશાર સોને દે

નઇ કવાલી.

માશુક હો તુમ યાકે અમાનનૂ હો કીસીકી
દેખા તો કરો કયસી તબીયત હય કીસીકી
તુમકો તો પડી રહેતી હય હર વકત હંસીકી
પેહલુમેં કીસી કે હો તો તબીઅત હય કીસીકી
શયદા હો કીસી પરકે મોહબ્બત હય કીસીકી
કયું હાથ શબે વસ્લ લગાને નહિ દે તે
માશુક હો તુમ યાકે અમાનન હો કીસીકી
અલ્લાહ કરે ઇશકકા બીમાર હો તુ ભી
ઓર મેરી તરહ તુભી તકે રાહ કીસીકી

આગરેવાલે કવ્વાલ તુ ધુનરે ધુનયા અપની ધુન

શેઅર

મકતલમેં વોહ તોં આએ ખંજર બદલ બદલ કર
યારબ કહાંસે લાઉં મય સર બદલ બદલ કર
અએ શોક સીજદાહ તેરી કરતે હંય આઝમાઇશ
વોહ આસતાંકા અપને પથ્થર બદલ બદલ કર
મનજુર ઇમતેહાં હય કીસ સખ્ત જાંકા યારબ.

મકતલ મેં દેખતે હય તેવર બદલ બદલ કર
કાઅબેમેં બુતકદેમેં   આંખોંમેં દીલમેં   જામે
જલ્વા દીખા રહા હય ઘર ઘર બદલ બદલ કર.
લડતે હયં જાકે બાહીર યે શેખ ઓર બ્રેહમન
પીતે હયં મેંકદેમેં સાગીર બદલ બદલ કર
અપની તો આશકી કા યે કીસ્સા મુખતસીર હય
મુજસે મીલા હય મેરા દીલબર બદલ બદલ કર

તુ ધુનરે ધુનયા અપની ધુન

શેઅર.

કુચએ યારમેં કલ જાકે પુકારા મય ને
બેચને આયા હું દીલ હય કોઇ લેનેવાલા
દીલફરોશીકી સદા સુનકે વોહ ઘરસેનીકલા
દીલ મેરા દેખ કે દુશ્મને ઈમાં બોલા

તુ અપની ધુનયા અપની ધુન.

શેઅર

દરદર ફીરા ખરાબ લીએ અપની ઇલતીજા.
પાયા કહીં ન મનઝીલે સુકસુદકા પતા
સરતા કદમ હું દરદમેંસર હય દવા નહીં
તેરે સીવા તબીબ કોઇ દુસરા નહીં
મુજકો કીસીકી આસ નહીં આસરા નહીં
તેરે સીવા કીસીસે મેરી ઈલતેજા નહીં
લનતરાની સારી ભુલાજબ મુજે યાદ આગયા
મંયને વકતે કત્લ કાતીલસે ઝુકાકર સર કહા

તુ અપની ધુનરે તુ અપની ધુન.

વહીદન   ગઝલ   રશીદન

ન પુછો કે હમ તુમકો કયા જાનતે હય
ફકત એક શાને ખુદા જાનતે હય
ઉઠાયા હમેં અપની મેહફિલસે તુમને

કોસીને હય કુચ્છ કેહ દીયા જાનતે હય
ન હો પાસ મેરે ચેહ કેહતે હેં હમસે
કરોગે તુમ હમસે દગા જાનતે હય.
મેરા શીશએ દીલ ચુરા કર યું બોલે
સિવા ઇસકે હમ ઓર કયા જાનતે હય
સિવા અપને મતલબકે તુમ આશના હય
તુમેં અય શફી ખુબસા જાનતે હય.

ગઝલ આગરે વાલે કવ્વાલ

તસવ્વુર ઉસબુતે ઝાલિમકા હરદમ દિલમેં રેહતા હય.
ઉસીકે હીજ મેં ખુને જીગર આંખોંસે બહેતા હય
બનાયા હમ કિસીકે ઇશ્કને વેહુશી મુઝે અયસા
કે એક આલમ ઊસીકે ઇશ્કમેં સોદાઇ કેહતા હેં
કિયા બીસમાર ઉસને ખાનએ દિલકો મેરે નાસેહ
કયામત હોતી હય બરપા યે જબ ગમઝે દિખાતા હે
ઝિડક કરે ગાલીયાં દેતે હેં મેરે કુશતએ દિલકોં
ચેહ દરદે હિજાકા કિસ્સા અગર ઉનકો સુનાતા હય
તસલ્લી દેખીએ આકર શફીએ ઝારકે દીલકી,
હઝારૂં રંગ સેહતાહે, હઝારૂ ગમ ઉઠાતા હય.

ગાયન— રૂસ્તમો સોહરાબ. —નાટક.

ચેહ દુનીયા હય બેહતા પાની અબદીનહય કલરાત—
નેક કામહી સંગ રહેંગે—કોઇ ન દેગા સાથ
ભુલ ન અપના ઘર મુસાફીર દુનીયા રૈન બસેરા
દો દીનકે હંય સારે સાથી કૌન યહાં પર તેરા—
કીસકે સંગ ચેહ દુનીયા હોલી—અપની બોલ કે બોલી—
ઉડ જાયેંગે પંછી સારે છોડ ચલા જબ ડેરા.
કયું ગફલતકી નીન્દમેં સોયા—જોસોયા ઉસને સબ ખોયા—
જાગ જાગ ઓ સોને વાલે હો ગયા દેખ સવેરા.

ગાયન.

ગોરે ગાલો પર લાલી—રસીલી ચાલ મતવાલી
બાતેં રસ વાલી—નાગનસે બાલ લટ કાલી
જવાની ફુલકી ડાલી—

જાઓ જાઓ મત શરમાઓ બરાબર ક્યું કરતીહો તકરાર
રંગત જોબન મેં ભરા જાદુ હય ચીતાૠનમેં
ફુલ રહી હય હુસ્નકી કલીયાં આઈ બહાર ગુલશનમેં
તારે કો ચાંદ બતાના-સીખા હય બાત બનાના
છબ બાંકી શાન નીરાલી-કયા સુરત ભોલી ભાલી.

ગઝલ.

જાયેંગે વહાં ખુશ દીલે દીવાના જહાં હો
ઘર લેંગે વહીં અબ કે પરીખાનાં જહાં હો.
હોગી કોઇ જન્નત મેરી જન્નત તો વોહીહય
ખસખાનાઓ જોનાંનાંઓ પએમાનાં જહાંહો
મુંહ ચુમ ન લે ફુલકે ધોકેમે તુમ્હારા
જાની ન વહાં ખુલબુલે દીવાના જહાં હો.
પાનીકે એવજ મસ્તીયે રંગીન હય બરસતી
પર ઉતનેહી ટુકડે પે કે મયખાનાં જહાંહો
અય હશ્ર મેરે શેર હંય મસ્તીકા તરાના !
ગાનાહે ગઝલ મહેફીલે રીંદાના જહાં હો

ગઝલ.

મહેફીલ સજી શહાના, હય દઓરમે પયમાના
બજતે હંય દીલકે તાર; ગાને હંય ખુશીકા તરાના.
યું ઝુમ રહા હય જમાના, જયસે કોઈ મસ્તાના,
મએકી પ્યાલીમે કયા લાલી, રગ નહિ યેહ ફુલોંમે;
હય ઝુલ રહી દુનીયા સારી, આરામો ખુશીકે ઝુલોંમે
મયફીલ યેહ પુર નુર રહે, શમ્સો કમર હોં પરવાના.

કવાલી.

ખાજા પીયા મોરે રંગ દે ચુદરયા
ધોબન્યાં ધોવે સારી ઉમરીયા,
મય બેગુનાહું તુમ રાજનકે મહા રાજારે
અપના કરકે રખયો બાન લગકી લાજારે

નીજા પીયા મદહા મતવારી ભઈ મંય
કાઈ કો નહી મોરે આજ ખબરીયા
ખાજા પીયા મોરે રંગદે ચુંદરયા

દરશાને ખ્વાજા ગરીબુન નવાઝ

સખી ચાલોને અજમેર શહેર ત્યાં રંગરસીયા છે
સખી હીંદ વલી સરદાર હીંદમાં વસીયા છે

દોહા

ખ્વાજા ખ્વાજા પીર છો ખ્વાજા અતાએ રસુલ
હાંથ જોડી અરજ કરૂંછું મારી દુઆ કરો મકબુલ
પીર મને મલ્યા છે

દોહા

ખ્વાજા ખ્વાજા પીર છો ખ્વાજાના દરબાર
હુંતો જાવું એકલો મેલી કોમ કુટુંબ ઘરબાર
પીર મને મલ્યા છે

દોહા

મન્ના મકસદ હાસલ થયા, હજુ મને બહુ આસ
જયારત કરવા ઉતારૂં મને જાવું ફરીદ મીયાં પાસ
પીર મને મલ્યા છે

દોહા

મોલવી કમાલુદીન કહે છે પીરનો ગુલામ
સાચા પીરને માનીયે જેનું મુલકે મુલકમાં નામ
પીર મને મલ્યા છે

કલીયરવાલા મોરા સાંઈ

કલીયર વાલા સાંઈ નભાઈ જીયો લાવલિયાં યારિયાં
સદકએ બાબા ગંજ શકરદા
પાક જમાલ દિખાઇ–દિખાઇ જીયો–લાવલિયાં યારિયાં
નદિયાં ગહેરી–નાવ પુરાની

ઇત્ના મેં તેરના નજાની
આપહી તો પાર લગાઇ—લગાઈ જીયો--લાવલિયાં યારિયાં

શાહેર

કયા ખબરથી ઇન્કલાબે આસ્મા હોજાયગા
યારકા મિલના નસીબે દુશ્મનાં હોજાયગા
પરેશાની હમારી કાકુવે મહેબૂબ જાનેહય
પરેશાંકી પરેશાની પરેશાં ખુબ જાનેહય
અય મેરે સાબિર પિયારે લે ખબર
દીનો દુન્યાકે સહારે લે ખબર
તુને કલયર કો કિયા ગુલ્ઝાર હય
એ મેરી આંખોંકે તારે લે ખબર
આપકી કશ્તી મેરી મંજધારમે
આપહી તો પાર લગાઇ--લગઈ જીયો--લાવલિયાં
કપડે રંગીયાં જોગનીયા બનિયાં
ઘર ઘર અલહખ જગાઇ--જગાઇ જીયો--લાવલીયાં

શએર

આશિક બકરા મા'શુક કસાઇ--પઢબિસ્મીલ્લાહ છુરી ચલાઇ
વસ્લી લાજ નઆઇ નઆઇ જીયો--લાવલિયાં યારિંયા

શએરઃ— ગઝબ તેરે વા'દેપે એ'તેબાર કીયા
તમામ રાત કયામતકા ઇન્તેઝાર કીયા
જો તુમ ન આંએ તો સબ્ર ઇખ્તેયાર કીયા
તુમ્હારે વા'દેકા ઇત્નાતો એ'તેબાર કીયા
કે બા'દે મર્ગભી મરકદમેં ઇન્તીઝાર કીયા
મિલા ન યારતો સર નઝરે તેગે યાર કીયા
જો અખ્તેયારમેં દેખાસો અખ્તે યાર કીયા
યાર જીનાંદે નેડે વસદે--ઉન હનુંકે પરવાઇ
નભાઈ જીયો લાવલિયાં યારિયાં

૧૫૪૭૩

હમારા મોહંમ્મદ.

કહો કયુંકર અફઝલ હમારા મોહમ્મદ
કે હય અપને પ્યારોંકા પ્યારા મોહંમ્મદ

(શએર)

એક હમહી નહિં હેં જો તરે ઈન્તેઝાર બેઠે હય
રસુલે પાકકે સયદા હઝાર બેઠે હય
ઉઠાદો પરદએ રૂખકો જમાલ દીખલાદો
હમ આંખ ખોલે તેરે ઇન્તેઝાર બેઠે હય

દેખાજો મોહમ્મદકો બે સાખ્તા બોલે
યેહી હય યેહી હય હમારા મોહંમ્મદ,

(શએર)

શુકર અલ્લાહકા જીસનેકે મુસલમાન કીયા
દીન અહમદકા હમે પેતાબએ ફરમાન કીયા
કૌનસા શુક્ર કરેં તેરા અય શબ્બે અકરમ.
તુને મોહંમદકી ઉમ્મતપે યે એહસાન કીયા

નહો કયુંકર અફઝલ હમારા મોહંમ્મદ.

(શએર)

ભેજો સલવાતે મોહમદપર યે કામ અચ્છા હય.
બાદ અલ્લાહકે અહમદહીકા નામ અચ્છા હય
અર્શ પર પહોંચે નબી તબયે ફરીશ્તોંને કહા
ઠેરો ઠેરા યહી હઝરત યે મુકામ અચ્છા હય
યું મોહંમ્મદકો શરફ હકને દીયા નબ્યોંપર
જયસે તસબીકે દાનોંમે ઇમામ અચ્છા હય

યેહ કેહતે હુવે અર્શપે જાએંગે હમ
કહાં હય કહાં હય હમારા મોહંમ્મદ.

(શએર) જમે યે દીલમેં ઇલાહી ખીયાલ એહમદકા
કે રોઝા ખ્વાબમેં દેખું જમાલ એહમદકા
તડપ રહા હું ઈસી આરઝુમે બરસોં સે.
ખુદા દીખાદે મઝાર અબકે સાલ અહમદકા
ગુલાબ જયસેહય બઢકર તમામ ફુલોંમેં
ઇસી તરહસે મોહમ્મદ હેં સબ રસુલોં મેં

મરહબા સલ્લેઅલા ઇઝઝતે શાને મેહેબુબ
બન ગયા અર્શે મોઅલ્લાપે મકાને મહબુબ
આએગી કુબ્બેસે ભી હાય મોહમ્મદકી સદા
લે ચલે કુબ્બેમેં હય દરદે નીહાની મેહબુબ.
યે કેહતા હુવા કબ્રસે મેં ઉઠુંગા
કહાં હય કહાં હય હમારા મોહમ્મદ

ગવાલીયરવાલે કવ્વાલ

મંય કીસી ગઅેરસે કીયું શીકવયે બે દાદ કરૂ
લુત્ફા જબ હય તુજહીસે તેરી ફરીયાદ કરૂં
સાકીયા અયસી પીલા મએ મુજે ઇસ શરત કે સાથ
હોશ બાકી રહે ઇતના કે તુજે યાદ કરૂં
નાસેહા યે ભી ઈબાદત મેં તો શામીલ હુએ ઝરૂર
મએં કીસી બુતકો મહોબ્બતમેં અગર યાદ કરૂં
મુજકો મુદ્દત હુઈ રહેતે હુએ ગુલશનમે જલીલ
જોકે અબ ખાનએ વીરાના કો આબાદ કરે

કહી સુલી ન ચડવાદે

નહિ અચ્છા તેરા યકબારગી રૂપોશ હોજાના
કહું રૂસવા ન કર ડાલે મેરા મદહોશ હોજાના
તુમે મેરી કસમ તુહી બતાકે સબ કયું કર હો
મેરા તુઝપે ફીદા હોના તેરા રૂપોશ હોજાના
ઝમાને મેં અનલ હક્કી સરા ફીર ન ગુંજ ઉઠે
કહીં સુલી ન ચડવાદે મેરાં પુરજોશ હોજાના
અરે વોહ સંગદીલ તુજકો કભી યે મોમ કરદેગા
તેરા ઝુલ્મોં સીતમ કરના મેરા ખામોશ હોજાના
અગર ઈસ બુતસે મીલના ચાહેતો પેહલે અજલસેમીલ
નિઝામી કુછ નહિ દુશ્વાર હમ આગોશ હોજાના

તમામ શુદ.

કીસ્સ જાત

કસસુલ અંબીયા	૧-૮-૦	કીસ્સા આહુ	૦-૨-
અલેફલયલા	૩-૦-૦	વફાત નામા	૦-૨-
દાસ્તાન અમીર હમઝા	૨-૮-૦	સકરાત નામા	૦-૨-
તીલસ્સમ હોશરૂબા ભાગ ૧ લો	૩-૮-૦	નુર નામા	૦-૨-
		સીપાઇ જાદા	૦-૨-
તોતા મેના	૧-૪-૦	નાજની પઠાન	૦-૨-
હાતમ તાઇ	૦-૨-૦	શાહે યમન	૦ ૨-૦
બાગો બહાર	૦-૮-૦	સખાવત નામા	૦-૨-૦
તોતા કહાની	૦-૬-૦	મુનાજાતે યુસુફી	૦-૨-૦
ગુલ બકાવલી	૦-૬-૦	ઇસા ગોહર	૦-૨-૦
યુસુફ ઝુલેખા	૦-૮-૦	મીરાં સૈયદઅલી	૦-૨-૦
ગુલબા સનોબર ચેકર્દ	૦-૬-૦	શાહે રૂમ	૦-૨-૦
કીસ્સા શીરી ફરહાદ	૦-૬-૦	શાહજાદાં શાહપરી	૦-૩-૦
મલીક મોહંમ્મદ ગેતી અફરોઝ	૦-૬-૦	ઝોહરે ઇસ્ક	૦-૪-૦
		હુજ્જતુલ ઇસ્લામ	૦-૨-૦
રોશનમીયાં સોદાગર	૦-૪-૦	છબીલી ભટીયારી	૦-૨-૦
લયલા મજનું	૦-૩-૦	ઓરત ડલા	૦-૩-૦
હાજી મંગરોલી	૦-૩-૦	કીસ્સા યુસુફેસાની	૦-૮-૦
બીબી મરીયમ	૦-૪-૦	કીસ્સા ખલીફા	
તમીમ અન્સારી	૦-૪-૦	હારૂન રશીદ	૦-૩-૦
શાહે ઝકુમ	૦-૩ ૦	કાલીગોરી	૦-૨-૦
બહારે દાનીશ	૦-૧૨-૦	બદરે મુનીર બે નઝીર	૦-૬-૦
મુસલમાની બારમાસી	૦-૨-૦		

હર કિસમકી કિતાબે મિલનેકા પતા:-

વકિલ બુક ડીપો.

તીન દરવાઝા—અહેમદાબાદ.